

המבקש:

ח"כ יצחק שמולי (ת.ז. 021384896)
 מושב כיסלון 92 (9097600)
 באמצעות ב"כ עוה"ד גיא בוסי ואח'
 ממשרד עוה"ד בוסי, נגבי אביאני, כהן, איל ושות'
 רחוב אחד העם 28, תל אביב, 6514107
 טל: 03-6951222 ; 03-6951228
 דואר אלקטרוני: Busy@bnace.com
סיעת העבודה - גשר בראשות עמיר פרץ ואורלי לוי אבקסיס

- נגד -

המשיבה:

1. רשימת המועמדים משפט צדק, לרפורמה במערכת המשפט
הישראלית ולשחרור יגאל עמיר
 רחוב הרימון 9, חריש
 אצל עו"ד מיכאל ליטווק
 נייד: 0547269862; פקס: 077-31831410
 דואר אלקטרוני: mijaell22@gmail.com
 2. היועץ המשפטי לממשלה
 באמצעות מחלקת הבג"צים בפרקליטות המדינה
 רח' צלאח א-דין 29, ירושלים

בקשה לפי סעיף 7א לחוק יסוד: הכנסת

יו"ר ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-23 (להלן: "ועדת הבחירות") בצוותא חדא עם ועדת הבחירות המרכזית, מתבקשים לעשות שימוש בסמכותם, למנוע את השתתפות המשיבה, רשימת המועמדים 'משפט צדק, לרפורמה במערכת המשפט ולשחרורו של יגאל עמיר' (להלן: "הרשימה המתחזה") בבחירות לכנסת ה-23, הקבועות ליום 2 מרץ 2020 (להלן: "הבחירות");

מעט אקדמות מילין

"וַיֵּן אֶתְּם מִלֶּךְ בְּבַל וַיְמִיתֶם בְּרַבְלָה, בְּאַרְץ חֲמַת; וַיִּגַּל יְהוּדָה, מֵעַל אֲדָמָתוֹ. כֹּב וְהָעֵם, הַנְּשָׂאֵר בְּאַרְץ יְהוּדָה, אֲשֶׁר הִשְׁאִיר, נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל--וַיִּפְקֹד עֲלֵיהֶם, אֶת-גְּדַלְיָהוּ בֶן-אֲחִיקֶם בֶּן-שָׁפָן. כִּג וַיִּשְׁמְעוּ כָל-שָׂרֵי הַחֲיָלִים הַמָּה וְהָאֲנָשִׁים, כִּי-הִפְקִיד מֶלֶךְ-בָּבֶל אֶת-גְּדַלְיָהוּ, וַיָּבֹאוּ אֶל-גְּדַלְיָהוּ, הַמְצַפֶּה; וַיִּשְׁמְעָאֵל בֶּן-נְתַנְיָה וַיּוֹחֲנֹן בֶּן-קָרַח וְשָׂרְיָה בֶן-תַּנְחֻמֶת הַנְּטַפְתִּי, וַיֵּאָזְנִיחוּ בֶן-הַמַּעֲכָתִי--הַמָּה, וְאֲנָשִׁיהֶם. כֹּד וַיִּשְׁבַּע לָהֶם גְּדַלְיָהוּ, וּלְאֲנָשִׁיהֶם, וַיֹּאמֶר לָהֶם, אֶל-תִּירְאוּ מֵעַבְדֵי הַפְּשָׁדִים: שָׁבוּ בְּאַרְץ, וְעַבְדוּ אֶת-מֶלֶךְ בָּבֶל--וַיֵּטֵב לָכֶם. כֹּה וַיְהִי בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי, בָּא יִשְׁמְעָאֵל בֶּן-נְתַנְיָה בֶן-אֱלִישָׁמַע מִזֶּרַע הַמְּלוּכָה וְעֲשָׂרָה אֲנָשִׁים אִתּוֹ, וַיָּכּוּ אֶת-גְּדַלְיָהוּ, וַיָּמָת; וְאֶת-הַיְהוּדִים, וְאֶת-הַפְּשָׁדִים, אֲשֶׁר-הָיוּ אִתּוֹ, בַּמְצַפֶּה. כו וַיִּקְמוּ כָל-הָעָם מִקְטָן וְעַד-גְּדוֹל, וְשָׂרֵי הַחֲיָלִים, וַיָּבֹאוּ, מִצְרַיִם: כִּי יָרְאוּ, מִפְּנֵי כְשָׁדִים" (מלכים ב, כה).

הרצח הפוליטי של גדליה בן אחיקם, שהתבצע זמן קצר לאחר החרבת מקור חיותם של היהודים באותם ימים - בית המקדש הראשון - על ידי צבאו של נבוכדנצר השני, הוביל להתפוררות נוספת בחברה ביהודה באותם ימים, עת רבים מתושבי הארץ היהודים היגרו למצרים ובסופו של יום לארצות אחרות;

רצח פוליטי זה, הותיר פצע פתוח ומדמם בליבה של מסורת ועם ישראל לדורותיו ומאז נקבע כיום צום, הספד ותענית (צום גדליה כל שנה בג' בתשרי).

היעלה על הדעת, כי זמן קצר ביותר לאחר הרצח המתועב של גדליה בן אחיקם, יפנה הרוצח ישמעאל בן נתניה, בתעלולנות ובתכסיסנות, באמצעות בנו או רעייתו, תוך שהוא מנצל פרצה הקיימת בדין ויבקש להצטרף כמחוקק אל בית המחוקקים ביהודה (סנהדרין או כנסת גדולה), תוך שהוא מבקש לקדם בדיוק את אותם עקרונות אשר הובילו אותו לרצוח;

מצב אבסורדי, מגוחך ובלתי אפשרי זה, מונח בדיוק עתה בדיוק להכרעת ועדת הבחירות הנכבדה;

יגאל עמיר, הרוצח המתועב והשפל, מי שבמו ידיו פצע לנצח את הדמוקרטיה הישראלית, מבקש לנצל את כוחה עוצמתה וקִלְקִיָּה של אותה הדמוקרטיה, על מנת לפגוע בה.

אל לה לדמוקרטיה ליתן לכך יד!!!

לבד מהיותם רוצחים שפלים, קיימים קווי דמיון לא מעטים בין יגאל עמיר וגדליה בן אחיקם, אך שניים מהם בולטים ועולים על כולם:

א. שניהם שאפו להשמיד את הריבונות היהודית ("שליטת קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית");

ב. שניהם נקטו בפעולת טרור רצחנית על מנת לשנות סדרי עולם בכח הנשק ("תמיכה במאבק מזוין... של ארגון טרור נגד מדינת ישראל").

נשוב ונדגיש, איש הדמים עמיר הוא הַטְרוֹרִיסְט, שלא קיבל את כללי המשחק הדמוקרטיים, החליט לנקוט פעולת טרור, עשה דין לעצמו ורצח בדם קר, בצורה פחדנית, שפלה ובזויה, עת ירה שלושה כדורי מוות בגבו של גיבור ישראל, רמטכ"ל מלחמת ששת הימים וראש הממשלה המכהן, יצחק רבין הי"ד, מבקש עתה לעשות שימוש באותה דמוקרטיה בה פגע, על מנת להציג את מרכולתו בפני אזרחי ישראל;

חברי הרשימה המתחזה סייעניו של הַטְרוֹרִיסְט, מבקשים לכרסם את הדמוקרטיה מבפנים ועל כן על ועדת הבחירות הנכבדה, לראות במחבל וחבורתו בדיוק כאלו, גוף הפועל באופן מתמשך, בלא לאות, בצורה מסודרת ומאורגנת, על מנת להגשים את מטרתו והיא פגיעה במדינת ישראל והשמדתה כמדינה יהודית ודמוקרטית.

עסקינן בגוף, השואף לקדם את מהלכיו של הַטְרוֹרִיסְט ובראשם שאיפתו, בניגוד לחוק, להשיג את שחרורו המוקדם תוך הפצת משנתו הרעילה ברבים באמצעים פוליטיים;

זה הסיפור כולו על רגל אחת.

אין מדובר בעניין של מה בכך, ככל שבקשת פסילה זאת תידחה, התיאוריות ההזויות של הַטְרוֹרִיסְט הַשְּׁפֵל תהיינה זמינות בכל בית בישראל;

הרשימה המתחזה מבקשת להכניס בהיחבא וירוס קטלני ורדום אל משכן הדמוקרטיה הישראלית, אשר בחלוף זמן יגדל למחלה ממארת, אשר תשמיד את אותה דמוקרטיה;

במידה והדבר לא ייעצר על ידכם עכשיו, ככל שלא תנעלו את שערי בית המחוקקים מהרשימה המתחזה בכלל אלו המבקשים להשמידו, יהא זה תחילתו של מדרון חלקלק שסופו מי יישורנו והכל במשמרת שלכם.

לדידה של הרשימה המתחזה, אין מדובר בנקיטת פעולה באבחנת חרב, אלא במסע ארוך וסיזיפי והגשת רשימת המועמדים היא אחד הצעדים הראשונים לכך (בעבר היה ניסיון שכשל להקים מפלגה);

נבקש להסביר את התחכום לכאורה של הרשימה המתחזה, לעת הזאת בלבד, היא מתיימרת רק לקבל את זמן השידור ברדיו ובטלוויזיה (וגם ברשת האינטרנט), המגיע לכל רשימת מועמדים, זאת על מנת להציג את מרכולתם ההזויה והרעילה בפני קהל רב ועצום ככל הניתן, הפעם, ברשות ובסמכות, לכאורה כמפלגה לגיטימית על קו הזינוק;

שהרי ממה נפשך, אזרחי ישראל בעל זכות בחירה, המאזין לשידורי התעמולה, יוצא מתוך הנחה בסיסית (מוצדקת), שאם אלו אושרו לשידור, חזקה על העוסקים במלאכה שהם בחנו וקבעו, כי הם ראויים לשידור;

וזאת לדעת, אלו האחרונים לא ינוחו ולא ישקטו, עד אשר יצליחו להכשיר את שרץ הרצח הבזוי ואין זה משנה אילו פעולות אסורות עליהם לנקוט;

לסיום פרק זה, נבקש להזכיר את הכלל הקובע בשיטה המשפטית והמוסרית המהווה את היסוד והבועז לשיטה הנוהגת במקומותינו, כי אלו העושים מעשה נבלה לא ניתנת להם האפשרות לקבל שכר על מעשיהם, ומשפט ידוע נשתרש בעם עם השנים - משפט שכל כולו לעג וקלס לאלו אשר חרף חרפת מעשיהם מבקשים הם כי יאדירו את שמם - "העושה מעשה זמרי ומבקש שכר כפנחס" הכוונה היא למי שמעשהו הוא כה נורא כמעשהו של זמרי בן סלוא, אך בעזות מצח הוא מבקש יחס וכבוד כפי שקיבל פנחס שמעשהו נחשב לאות ומופת;

כך במדויק ניתן להמשיל את הקוטל הנבזה עמיר, במסכת המונחת להכרעתם של חברי ועדת הבחירות הנכבדים.

"וַיֵּרָא, פִּינְחָס בֶּן-אֶלְעָזָר, בֶּן-אֶהֱרֹן, הַכֹּהֵן; וַיִּקָּם מִתּוֹךְ הָעֵדָה, וַיִּקַּח רֶמֶחַ בְּיָדוֹ. וַיָּבֵא אַחֵר אִישׁ-יִשְׂרָאֵל אֶל-הַקֶּבֶה, וַיִּדְקֹר אֶת-שְׁנֵיהֶם--אֶת אִישׁ יִשְׂרָאֵל, וְאֶת-הָאִשָּׁה אֶל-קִבְתָּהּ; וַתַּעֲצֹר, הַמַּגִּפָּה, מֵעַל, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. ט וַיְהִיו, הַמֵּתִים בַּמַּגִּפָּה--אַרְבַּעַת וְעֶשְׂרִים, אֶלֶף. י וַיִּדְבַּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. יא פִּינְחָס בֶּן-אֶלְעָזָר בֶּן-אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן, הֵשִׁיב אֶת-חַמְתֵּי מֵעַל בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, בְּקִנְאוֹ אֶת-קִנְאָתִי, בְּתוֹכָם; וְלֹא-כִלִּיתִי אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, בְּקִנְאָתִי. יב לָכֵן, אֶמַּר: הֲנִי נֹתֵן לוֹ אֶת-בְּרִיתִי, שְׁלוֹם. יג וְהִיתָה לוֹ וּלְזָרְעוֹ אַחֲרָיו, בְּרִית כְּהֵנָּה עוֹלָם--תַּחַת, אֲשֶׁר קִנְאָ לְאֱלֹהֵיו, וַיִּכְפֹּר, עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" (במדבר כה ו - יג).

ואלו טעמי בקשת הפסילה

1. ועל שום מה רשימה מתחזה. ביום 8 דצמבר שתא הכא, הגישה זאת האחרונה - כמתחייב מהוראות סעיף 4 לחוק המפלגות - בקשה לרישום מפלגה.

העתק תעודת ההתאגדות מצ"ב ומסומן א'.

2. לאחר שיג ושיח שהתנהל בין רשם המפלגות ובין מייסדי המפלגה, בראשם רעיית הרוצח, התיר רשם המפלגות את הקמתה או למצער רישומה של המפלגה;

לדידו של המבקש זהו החטא הקדמון;

מעשה אומן ומרכבה, הצליח המתנקש, להטיל ספקות בקרב הציבור, לפיהן יש הצדקה בדיעבד למעשה הרצח, שאם לא כן, איך ייתכן שאישרו את רישומה של אותה מפלגה, שהיא כל כולה מן המסד ועד הטפחות הטרוריסט יגאל עמיר?

נשוב ונדגיש ולא נכחד, עצם רישום/הקמת המפלגה - ועתה אישור רשימת המועמדים - הוא הישג אדיר לרוצח ונושאי כליו, שהצליח - לשיטתו - להעביר מסר שגוי ושקרי לציבור לפיו קיימת הצדקה בדיעבד למעשה הרצח הנפשע;

שהרי ממה נפשך, אין חולק, כי הציבור, זה אשר אינו שולט ברזי המשפט, מתבונן וכל שהוא רואה, זוהי מפלגה אשר המלך שלה רוצח מתועב וימין המלך, היא רעייתו של אותו רוצח מתועב ואחריה משתרכים כל משרתיו;

אותו אזרח, יוצא מתוך הנחה בסיסית, כי לא ייתכן שמפלגה של רוצח שפל תצמד בסך עם יתר המפלגות ורשימות המועמדים בישראל, ועל כן הוא מניח - ובצדק - כי התבצעו כלל הבדיקות לאישורה של אותה מפלגה.

יתר על כן, ציבור הבוחרים רואה ושומע את הקולות של אלו התומכים בארגון שכל תכליתו תמיכה וקידום מטרותיו של טרוריסט;

ודוק, מי שעומדת בראשות רשימת המועמדים היא רעייתו של המפגע הטרוריסט, אשר שבה וטוענת מעל כל גבעה ותחת כל עץ רענן, כי היא מצדיקה לחלוטין את מעשה הרצח;

כך לשם ההמחשה, 24 שעות לאחר צאת יום הזיכרון הממלכתי (התשע"ז) לרצח ראש הממשלה ושר הביטחון יצחק רבין ז"ל, היא כתבה בחשבון הפייסבוק שלה:

כי הטרוריסט: "ניסה למנוע אסון ולהציל חיי בני אדם";

ובהמשך במענה לשאלה: "בעלך יצא ורצח. רצח אדם, רצח דמוקרטיה, רצח את הסיכוי לשלום. רצח. רוצח. בעלך. זה הקשר".

ענתה יו"ר הרשימה המתחזה, כי "זה לא אדם שלא חושב כמותו. זה ראש ממשלה שמוביל מדיניות שלדעת לפחות חצי מהעם מובילה לאסון. אתה לא רואה הבדל? כמה אפשר לחזור למנטרות חסרות משמעות במקום להקדיש טיפה של חשיבה לנושא כעמוק וכמורכב?"

ולמגיב אחר הוסיפה "אני יודעת שאתה שטוף מוח. אתה חשבת דקה על הנושא לפני שכתבת תגובה? זה לא חילוקי דעות. בעלי רצה למנוע את האסון. הוא ראה בזה דרך יחידה להציל אנשים אחרים, חפים מפשע. קורבנות השלום העתידיים..."

כדי להצדיק את האקט הטרוריסטי, יו"ר הרשימה המתחזה עשתה גזירה שווה, בין מעשיו של איש הדמים, להטבעת אוניית אלטלנה במהלך מלחמת העצמאות; וכך באו הדברים בהמשך אותו פוסט:

"נוסעי אלטלנה נרצחו בגלל מאבק על השלטון (לפחות בן-גוריון ראה בהם איום לשלטונו שעליו היה מוכן להגן בכל מחיר, כולל מחירי חיי יהודים. רבין בנסיון להציל חיי יהודים, לעצור את התהליך גלישה לתהום. חשוב מאוד להבחין בכוונות. בן גוריון דאג לשלטונו, לרווח אישי שלו. מה בדיוק הרוויח בעלי - עשרות שנים בכלא ונידוי של כולם? והוא די תיאר לעצמו שהחליט לפעול".

<https://www.maariv.co.il/news/israel/Article-606215>

אם בכל אלו לא די, ביום 6 נובמבר 2016, במהלך שידור ברדיו 103FM טענה יו"ר הרשימה המתחזה בקולה, בצורה חד משמעית ושאיננה משתמעת לשני פנים, כי רצח ראש הממשלה ושר הביטחון יצחק רבין, לא היה רצח פוליטי, ממש כך:

"...לעצם השאלה בעניין, לא מדובר ברצח פוליטי. לפי ההגדרה של רצח פוליטי, זה לא רצח פוליטי. רצח פוליטי נועד להביא לשינוי שלטון, לעלייה של פוליטיקאי כזה או אחר. בפירוש זאת לא היתה המטרה של יגאל. הוא רצה לעצור את התהליך, שהוא ראה בו כאסון, שהביא הרבה מאוד קורבנות, והיה אמור להביא עוד פי כמה קורבנות. הוא לא רצה שהליכוד יעלה, אלא למנוע שפיכות דמים".

<https://www.maariv.co.il/news/politics/Article-562411>

3. אין חולק, כי הרוצח, המפלגה ורשימת המועמדים חד הימה;

זוהי מפלגה שכל כולה מן המסד ועד הטפחות יגאל עמיר, הוא ואין בלתו, הוא מקור חיותה, רק הוא מעניק לה זכות קיום ובלכתו חולפת לה מן העולם גם המפלגה.

ונזכיר, חרף צרור השקרים והבדותות של רשימת המועדים, מזה זמן רב הרוצח המתועב מנסה להקים מפלגה באמצעותו ו/או באמצעות לְבָרְיו;

את זה לא טוען המבקש, אלא שדברים אלו נכתבו בהחלטתו של רשם המפלגות, כלהלן: "מעיון באתרי חדשות שונים במרשתת, מתגלים דפים מהם עולה לכאורה, כי לקראת הבחירות לכנסת ה-22 הרוצח עצמו משך בחוטים מתוך הכלא ופעל להקים מפלגה שתפעל לשחרורו וכי הוא פנה לגורמים שונים ואף הפנה לרעייתו כמי שמובילה את הנושא ואין באפשרותנו לאשש או לסתור מידע זה. יצוין כי בסופו של דבר, לא הוקמה מפלגה שכזו ולא היתה פניה לרשם לרשום מפלגה בשם נורא דליבא" (נספח ב').

לא זו אף זו, מצ"ב תחקיר של תכנית הצינור מחודש אוגוסט שתא קמא, ממנו עולה בבירור, כי הרוצח המאוס, פעל בלא לאות מתוך בית האסורים, על מנת להקים לו מפלגה, שתוביל לשחרורו;

<https://13news.co.il/item/news/politics/state-policy/amir-release-party-323382/>

עוד זה מדבר וזה בא, מצ"ב כתבה מאת האתר גלובס, בה מופעים ציטוטים של רעיית הרוצח המודה בפה מלא, כי היא והרוצח מחזיקים באמתחתם ראיות: "לכך שעמיר לא היה זה שגרם למותו של יצחק רבין";

<https://www.globes.co.il/news/article.aspx?did=1001212223>

זאת ועוד, רעיית הרוצח נשאלה זה מכבר האם בעלה הוא הרוצח וכך היא השיבה:

"מהי טענת חפותו? הוא הופלל? הוא ירה קפצונים להפחיד את רבין? או היה חלק מביום רצח? או שבאמת היה אזרח עצמאי שרצה לרצוח את רבין ופשוט לא הצליח? אנא פתרי תעלומה זו", נשאלה לריסה. "בזמן שהוא ירה הוא לא חשב שזה כדורי סרק", כתבה. "ועד היום הוא לא יודע מה זה היה, ואם זה כדורי סרק, אז מתי החליפו לו אותם באקדחו".

אבל היו שם דברים מאוד מוזרים שבשום פנים ואופן לא עולים בקנה אחד עם הגרסה הרשמית. אז מבחינת החוק הוא לא חף מפשע, אבל זה לא רצח, זה ניסיון לרצח, וכמובן, זה לא מאסר עולם.

גם היום יגאל מאמין בצדקת דרכו. הוא מניח שלא הייתה שום אפשרות אחרת לעצור את התהליך, ואם מה שקרה בכיכר עזר לעצור אותו או לא, זה רק הקב"ה יודע, נדע בעולם הבא".

<https://www.maariv.co.il/news/israel/Article-668920>

ונדמה, כי תוכן הטור שכתבה ופרסמה במרשתת יו"ר הרשימה המתחזה ורעייתו של הטרוריסט טוב מאלף עדים, על מנת להוכיח, כי זאת האחרונה בכלל יתר חבריו של איש הדמים, מאמינים באמונה שלמה בצדקת דרכו של הרוצח והרצח;

"מילים, מילים ואין מילים..."

כבר 15 שנה בעונה הזאת המילים מאבדות את החיוניות והופכות לריקות מתוכן. קלישאות, סטיגמות, כרזות...

"הוא רצח את הדמוקרטיה."

"הוא רצח את השלום."

"הוא רצח עם שלם"...

כי השלום לא בא. במקומו באו פצצות. הן התפוצצו באוטובוסים, בשוק ובבתי הקפה. באו יריות בכבישים. משפחות שלמות הלכו ונמחקו כאילו לא היו קיימות בעולם. אך הנאומים המשיכו. כי אף אחד לא רצה לשאול: מה קרה לשלום? אולי, טעה בדרך? או שלא התכוון לבוא בכלל? מי הטעה אותו או אותנו?...

מי צריך לחקור כאשר האשם כבר נמצא מראש, אחד ויחיד. שמו כמובן יגאל עמיר. הוא זה שבהרף עין הרס חלום של עם שלם, ומאז עם שלם לא מצליח לתקן את הנזק.

לא רק שהוא משלם מחיר כבד יותר מאלה ששלחו מתאבדים וירו בכבישים, חייבים להעלים ולהשתיק אותו בכל דרך. מי יאמין שמבודדים ומשתיקים אותו כבר 15 שנה מטעמים משפטיים לכאורה ומשיקולים מנהליים? ...מה אם יודה שלא רצה לרצוח את השלום, את הדמוקרטיה ואת העם? מה אם יגיד שראה בצעד הנואש והקיצוני ביותר שלו אמצעי אחרון כדי למנוע הידרדרות לתהום במציאות המסחררת של אוסלו, למנוע שפיכות דמים גדולה יותר? איך זה יתאים לשכבות של קלישאות ריקות מתוכן שכמו ערימות של עלים מתים על האדמה, הצטברו במשך חמש עשרה שנה? מה אם פתאום יפתח פתח לשיח אמיתי, רציני ומעמיק יותר, לניתוח: מה קרה אז, מה הפך את הצעיר הנורמטיבי לכל דבר, חייל גולני, סטודנט חרוץ וחבר אכפתי, ל"רוצח נתעב ומתועב", כלשון ההגדרות המקובלות אצלנו? מי צריך להתמודד עם זה? למי יש כוח? כי אין מילים".

<https://news.walla.co.il/item/1744490>

ועדת הבחירות הנכבדה היא הסכר האחרון טרם השיטפון ועליה, לגדע פֶּאָבּוֹ וכבר עתה את הניסיון להכשיר בדיעבד את הרצח המתועב.

4. אם בכל אלו לא די, הרי שהרשימה המתחזה שיקרה לרשם המפלגות וטענה, כי אין לה כל קשר לרוצח ו/או לתנועת נורא דליבא;

אלא מאי, את האמת לא ניתן להסתיר כל הזמן ולאחר שהעובדות הוצגו לו, קבע רשם המפלגות, כי מדובר בשקר, וכי לרשימה המתחזה יש קשר ישיר בלתי ניתן לניתוק לרוצח המתועב ולתנועת נורא דליבא (ראה ציטוט מדויק בסעיף 11 להלן).

5. רשימת מועמדים זאת, כל כולה - מן המסד ועד הטפחות - שקר, רמיה והתחזות וניסיון לסמא - כבר במועד ההגשה לרשם המפלגות - עיני יו"ר ועדת הבחירות הנכבד וחברי ועדת הבחירות, אך חשוב מכל עיני ציבור בעלי זכות הבחירה בחברה הישראלית;

הניצול כפי שהובהר לעיל, התבצע, בתעלולנות ובתכסיסנות, תוך ניצול ציני של כללי המשחק הדמוקרטיים.

6. בהחלטה מודעת ומושכלת של העוסקים במלאכה אצל הרשימה המתחזה הם ביכרו לכתוב בבקשת הרישום, מטרות בדים¹ חלף מטרות אמת;

הדברים צריכים להיאמר בקול גדול בלא כחל וסרק, מטרתה הסופית של הרשימה המתחזה היא אחת יחידה ואין בילתה, חדירה לכנסת ישראל, על מנת לפעול לשחרורו מן הכלא של המחסל הבזוי עמיר ולשם כך כל האמצעים כשרים, גם לסמא עיניהם של כל שומרי הסף בדרך, בכלל זה, רשם המפלגות, יו"ר ועדת הבחירות המרכזית וחברי הוועדה ולהניח בפניהם פח יקוש, כך שיאפשרו לרשימה המתחזה להתמודד, עת התמונה כולה איננה פרוסה בפניהם.

אוי לה לאותה רשימת מועמדים אשר נולדה בחטא והמהלך הראשון בימי חיותה (כמפלגה), הוא שקר;

ונזכיר, מדובר במעשה תחבולה, מתן לגיטימציה כמפלגה ורשימת מועמדים עתה, על מנת לקבל לגיטימציה להפיץ בקרב ציבור הבוחרים תיאוריות קונספירציה אודות זהות הרצח הרוצח ובמקביל מתן הצדקה מחלחלת לעצם ביצועו של הרצח.

7. את מטרות האמת חלף הכזבים שנכתבו בבקשת הרישום, ניתן לגלות על נקלה, זאת מן הטעם שהרשימה המתחזה היא **התאומה הזזה** של תנועת נורא דליבא, אשר עשתה מאמצים להירשם כמפלגה בבחירות לכנסת ה-22 ונכשלה;

אין מדובר באמירה מן הפה ולחוץ, אלא באמת עובדתית שאיננה ניתנת להכחשה או לסתירה.

8. ואלו מטרות האמת, מטרותיה של תנועת נורא דליבא, שהם כאמור מטרותיה (שהוסתרו) של הרשימה המתחזה (מצ"ב קישור לאתר תנועת נורא דליבא, בו מתנוססת שלא בגאון תמונתו של הרוצח המתועב. בצוותא חדא, עם האמירות הבאות: "שחרורו של יגאל עמיר. קרא עוד" "בירור האמת לגבי רצח רבין. קרא עוד" <http://freeigal.com/he/>);

¹ ואלה מטרות הבדים, כפי שנכתבו בבקשת הרישום: "1. שינוי שיטת המשטר ומאבק לשמירה על שקיפות, ניהול תקין וטוהר המידות במנגנוני השלטון והשירות הציבורי. 2. דאגה ושמירה על האינטרסים של אזרחי ישראל וקידום עקרונות צדק ואמת בחברה הישראלית ובמנגנוני השלטון. 3. פלורליזם בתקשורת ומתן ביטוי בשיח התקשורתי למגוון הדעות הקיימות בחברה הישראלית. 4. ביקורת ופיקוח על הפרקליטות ומערכת המשפט. 5. שאיפה לצדק, בחינת הרשעות קודמות וקידום משפטי צדק חוזרים".

9. מן האמור לעיל מצטיירת תמונה צלולה כבדולח לפיה, מדובר ברשימת מועמדים אשר קמה כחלופה לתנועת נורא דליבא, אשר ניסתה בעבר להירשם כמפלגה;

והמסקנה העגומה היא, כי מגישי בקשת הרישום שיקרו ביודעין לרשם המפלגות או לכל הפחות - וגם במקרה זה הדברים חמורים - לא דָקוּ פּוֹרְקָא, עת הסתירו ממנו בכוונת מכוון את העובדה, כי נורא דליבא והרשימה המתחזה הן אותה ישות;

ועתה השקר נמשך, גם בפניו של יו"ר ועדת הבחירות המרכזית וחברי הועדה.

10. ויובהר, אף רשם המפלגות, קבע בצורה ברורה ומפורשת, כי הרשימה המתחזה (אז המפלגה המתחזה), שיקרה או למצער הסתירה את הקשר בלתי ניתן לניתוק בינה ובין נורא דליבא.

11. החלטתו של הרשם עקרונית ומהותית לענייננו ולכן נבקש להביא את החלקים הרלוונטיים בה, כלהלן:

"המתנגדת טוענת כי ההתארגנות "נורא דליבא" והמפלגה המבקשת להרשם חד הן וטוענת כי "...אותם עסקנים, פונקציונרים ומאכערים מנהלים את שתיהן" (ציטוט מסעיף 3 להתנגדות), מנגד המבקשת (רשימת המועמדים, אז המפלגה ברישום, הח"מ) דוחה את הטענות המובאות בהתנגדות...

המבקשת הכחישה באופן גורף את טענות המתנגדת וטענה באופן כללי כי "המפלגה עומדת מאחורי מטרותיה" אולם עיון במסמכי המבקשת מצביע על קשר ישיר של המבקשת לרוצחו של רוח"מ המנוח והכל מהטעמים הבאים:

א. עיון בתקנון המפלגה מגלה כי יו"ר המפלגה היא רעייתו של הרוצח: רננה לריסה עמיר שנכללה גם ברשימת המייסדים.

ב. עיון במסמך שגלוי לרשם מגלה מייסדים שנמחקו ושלא נרשמו בסופו של דבר כמייסדים. במסמך זה ניתן גם למצא את בני משפחתו של הרוצח: שלמה עמיר, גאולה עמיר וחגי עמיר.

ג. לכתחילה הוגש תקנון שלא ציין את פרטיה של רעיית הרוצח כיו"ר המפלגה ורק אחרי שרשם המפלגות פנה וביקש הבהרה הוגש תקנון שמציין כי היא תכהן כיו"ר המפלגה. יצויין כי רעייתו של הרוצח מוקמה ברשימת המייסדים במקום ה-72 ונראה שהדבר נבע מרצון להצניע את העובדה שהיא נמנית בין המייסדים.

מעיון באתרי חדשות שונים במרשתת מצאנו דפים מהם עולה לכאורה כי לקראת הבחירות לכנסת ה-22 הרוצח עצמו משך בחוטים מתוך הכלא ופעל להקים מפלגה שתפעל לשחרורו וכי הוא פנה לגורמים שונים ואף הפנה לאישתו כמי שמובילה את הנושא ואין באפשרותנו לאשש או לסתור מידע זה...

עולה לכאורה בנוסף, ממידע שהתפרסם רק לאחרונה במרשתת כי רעיית הרוצח ויו"ר המבקשת להרשם כמפלגה סירבה לומר לכתבים אם בעלה מודע להקמת המפלגה והשיבה כי היא צריכה להתייעץ בנושא" (העתק ההחלטה, מצ"ב ומסומן ב').

12. האם באמת מספר 1 ברשימת המועמדים צריכה להתייעץ? עם מי היא צריכה להתייעץ? מדוע קיימים פערים כה מהותיים בין מה שהוגש לרשם ובין מה שהוגש לועדת הבחירות המרכזית? מה עומד מאחורי אותם פערים?

שהרי לית מאן דפליג, כי עסקינן במפלגה ורשימת המועמדים האישית של הרוצח השפל והיא באה לשרת רק אותו ובלעדיו אין לה חיים.

13. וחובה לזכור, רשם המפלגות לא האמין ולו במעט להכחשות של רעיית הרוצח ראש רשימת המועמדים ולא חסך את שבט ביקורתו מהתנהלותה, כך:

"אמנם אינני בוחן כליות ולב ואף שיש אפשרות תיאורטית שרעייתו של הרוצח החליטה לעמוד בראשה של מפלגה ללא קשר לעניינו של הרוצח, אני מטיל ספק של ממש בכנותה של ההכחשה הגורפת שזכרה בתגובת המבקשת ויצוין שבתגובת המבקשת לא הוכחה טענה זו בצורה מפורשת.

נוכח זאת נראה כי המבקשת להרשם הסתירה ביוזעין ובכוונה את מטרתה לפעול באמצעות המפלגה לשחרור הרוצח תוך שהיא עוטפת מטרה זו במילים נשגבות אודות צדק.

לטענת המתנגדת עצם העובדה שהמבקשת מסתירה את מטרה ממטרותיה ונוהגת בחוסר תום לב, די בה כדי להצדיק את מניעת רישומה.

אני מסכים כי נסיון להטעות את הציבור ולהסתיר מפניו מטרה עיקרית ומהותית, היא מעשה חמור... " (נספח ב'; ההדגשה הוספה, הח"מ).

14. נשאלת השאלה מה טעם, סיבה ומחולל מצאו מושכי החוטים ברשימה המתחזה להסתיר את מטרות האמת;

והתשובה לכך פשוטה, אלו האחרונים סברו - ובצדק - כי רשם המפלגות לא היה מאשר רשימת מועמדים שאחת ממטרותיה היא: "שחרור יגאל עמיר" ו/או "בירור האמת לגבי רצח רבין";

האמת לגבי רצח רבין ברורה ידועה ונהירה לכל בר בי רב, יגאל עמיר הנבזה רצח אותו בדם קר;

הרשימה המתחזה מבקשת לשנות אמת היסטורית זאת ולזרות חול בעיני ציבור הבוחרים, באמצעות טיעונים אודות הצדקה ישירה או משתמעת ברבים של המעשה הנתעב

15. וראו איזה פלא, השקר התגלה במלוא עוזו ותפארתו.

מה שהסתירה הרשימה המתחזה מאת רשם המפלגות, נחשף במלוא ערוותו בבקשה להגשת רשימת מועמדים;

המטרה של "שחרור יגאל עמיר" שהוסתרה ביוזעין ובכוונת מכוון מאת רשם המפלגות, שלו הסמכות הבלעדית לפסול מפלגה כבר בשלב הרישום, מצאה את מקומה (שלא) בגאון ברשימת המועמדים;

נוכח חשיבותם של הדברים, נביא את מטרות המפלגה ככתבכם וכלשונם, כפי שנרשמו - בשקר וברמייה - אצל רשם המפלגות:

להרחבה	שם מפלגה	מספר מפלגה	טלפון	כתובת	דוחות	דואר אלקטרוני
	משפט צדק	59-900145-0	054726986 2	רחוב הרימון 9, חריש (אצל עו"ד מיכאל ליטוויק)		
<p>מטרות המפלגה:</p> <p>1) שינוי שיטת המשטר ומאבק לשמירה על שקיפות, ניהול תקין וטוהר המידות במנגנוני השלטון והשירות הציבורי.</p> <p>2) דאגה ושמירה על האינטרסים של אזרחי ישראל וקידום עקרונות צדק ואמת בחברה הישראלית ובמנגנוני השלטון.</p> <p>3) פלורליזם בתקשורת ומתן ביטוי בשיח התקשורתי למגוון הדעות הקיימות בחברה הישראלית.</p> <p>4) ביקורת ופיקוח על הפרקליטות ומערכת המשפט.</p> <p>5) שאיפה למשפט צדק, בחינת הרשעות קודמות וקידום משפטי צדק חוזרים.</p>						

ונזכיר, את מה שמנסים התומכים בַּטְרוֹרִיקָט להסתיר, כאשר התייצבה יו"ר הרשימה המתחזה בפני יו"ר ועדת הבחירות במעמד הגשת הרשימות, היא החביאה ממש את מטרות המפלגה הרשומות, והזכירה אך ורק את סוגיית שחרורו של המתנקש.

נשאל ונתמה בקול גדול ובאותיות של קידוש לבנה, מדוע נפקדה המטרה המופיעה כעת בראש חוצות, אף בשמה של רשימת המועמדים "שחרורו של יגאל עמיר".

התשובה לכך נהירה לכל בר בי רב, סייעני הַטְרוֹרִיקָט קובעי הטון אצל הרשימה המתחזה, אינם חוששים מן השקר, עת הם יודעים לנצל את הדמוקרטיה הישראלית לפי צרכיהם, משקרים כאשר אפשר ומגלים רק כאשר הם חייבים;

נדמה, כי פעולה זאת היא אספקלריה נכוחה להתנהלות הנלוזה והאסורה של רשימת המועמדים, המגלה טפח ומכסה טפחיים;

ונבקש להבהיר נקודה זאת:

רק מפלגה רשומה בישראל רשאית להגיש רשימת מועמדים ורשם המפלגות לא היה מאשר לעולם רישום של מפלגה שאחת ממטרותיה היא: "שחרורו של הרוצח יגאל עמיר";

ישבו העוסקים במלאכת החול אצל הרשימה המתחזה וטיכסו עצה, כיצד להתגבר על כך;

וזה הפתרון שמצאו, נשקר לרשם המפלגות ואת האמת נציג לוועדת הבחירות המרכזית, שהרי הסמכות שלה לפסול רשימות מועמדים ניתנת במשורה.

הפן המשפטי

16. סעיף 7א לחוק יסוד: הכנסת, מונה שלוש עילות נפרדות לשלילת הזכות מרשימה להתמודד בבחירות לכנסת, כך:

"7א. (א) רשימת מועמדים לא תשתתף בבחירות לכנסת ולא יהיה אדם מועמד בבחירות לכנסת, אם יש במטרותיה או במעשיה של הרשימה או במעשיו של האדם, לרבות בהתבטאויותיו, לפי הענין, במפורש או במשתמע, אחד מאלה:

(1) שלילת קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית;

(2) הסתה לגזענות;

(3) תמיכה במאבק מזוין, של מדינת אויב או של ארגון טרור, נגד מדינת ישראל" (ההדגשה הוספה, הח"מ).

במטרותיה ובמעשיה כאחד של המפלגה המתחזה, יש כדי לשלול את קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית ותמיכה במאבק מזוין של ארגון טרור, נגד מדינת ישראל.

ארגון טרור

17. בכל הקשור בסעיף 7א (3) לחוק יסוד: הכנסת (תמיכה בארגון טרור) הוציא מלפניו הלכה כבוד הנשיא אי ברק, בהאי לישנא:

"אכן, הדמוקרטיה רשאית למנוע ממי שתומך במאבק מזוין נגדה מלהשתתף בבחירות. גם מי שסבור כי יש לצמצם את העילות למניעת השתתפות בבחירות מסכים כי הדמוקרטיה רשאית למנוע את השתתפותן של רשימות מועמדים, אשר נוקטות באלימות או תומכות באלימות כמכשיר לשינוי פני המשטר" (א"ב 11280/02 ועדת הבחירות המרכזית נ' ח"כ טיב, פ"ד נז(4) 1, 110; להלך: "עניין טיבי"; ההדגשה הוספה, הח"מ).

המבקש סבור, והדברים נהירים וברורים לכל בר בי רב, כי **הטרוריסט "נקט באלימות"** ואנו נוסיף פושעת וטרגית, ומכאן שיש לראות ברשימת המועמדים שהיא בצלמו ובדמותו **"תומכת באלימות כמכשיר לשינוי פני המשטר"** ועל כן, אך סביר הוא שאין לה מקום בקרב יתר רשימות המועמדים לכנסת;

מה לך מקרה קלאסי יותר של שימוש **"באלימות כמכשיר לשינוי פני המשטר"**, מאשר רצח ראש ממשלה על ידי **טרוריסט** שהקים מפלגה ועתה חפץ להגיש רשימת מועמדים, שבה על פיו יישק דבר.

18. על חברי ועדת הבחירות הנכבדה, כנציגיה של הדמוקרטיה הישראלית, שלא לאשר את רשימת המועמדים המתחזה, זאת מטעם של הגנה על הדמוקרטיה מאלו המבקשים להשמידה על ידי תמיכה והגנה על האקט הטרוריסטי של רצח ראש ממשלה.

19. גם כאן תנא דמסייע לעמדה זאת, ניתן למצוא בדבריו של כבוד הנשיא א' ברק, אשר נדמה, כי נכתבו בדיוק לעניינו:

"בהקשר זה בא אופייה של הדמוקרטיה המתגוננת לידי ביטוייה המלא. הדמוקרטיה רשאית - בלא שתאבד על ידי כך את אופייה כדמוקרטיה - להתגונן כנגד מי שנאבק בה במאבק מזוין. דבר אחד הוא לשאוף לשנות הסדרים חברתיים באמצעות הכלים הלגיטימיים אשר הדמוקרטיה מעמידה לרשותה של רשימת מועמדים. דבר אחר הוא לשאוף לשינוי הסדרים באמצעות תמיכה במאבק מזוין כנגד המדינה. פעילות זו חורגת מהמסגרת הדמוקרטית, והדמוקרטיה רשאית להתגונן בפניה.

ברור לכל כי ניתן למנוע השתתפות בבחירות של רשימת מועמדים - או מועמד בודד - אשר מהווים, הם עצמם, חלק מארגון המנהל מאבק מזוין נגד המדינה. כן ניתן למנוע השתתפות בבחירות של רשימת מועמדים - או המועמד הבודד - אשר אינם נוטלים, הם עצמם, חלק פעיל במאבק מזוין, אך הם תומכים במאבק זה. תמיכה זו יכולה להיות חומרית, וכמוה כנטילת חלק במאבק עצמו. תמיכה זו יכולה להיות פוליטית. זכותה של הדמוקרטיה להגן על עצמה כנגד תמיכה פוליטית זו. תמיכה פוליטית זו יכולה ללבוש צורות שונות, אשר מעניקות לגיטימציה למאבק המזוין נגד המדינה... כמובן, הדרישות הכלליות עליהן עמדנו (בפסקה 6 לעיל) החלות לגבי כל עילה למניעת השתתפות בבחירות, צריכות לחול גם לעניין העילה של תמיכה במאבק מזוין נגד המדינה. על כן צריך שתמיכה (חומרית או פוליטית) מהווה מאפיין דומיננטי או מרכזי של המפלגה או הרשימה, וכי היא פועלת באופן חוזר ונישנה - ולא אך ספורדי - להגשמתו. כמו כן יש להצביע על ראיות משכנעות, ברורות וחד משמעיות המלמדות על מטרה זו של רשימת המועמדים או המועמד". ("עניין טיבי"; ההדגשה הוספה, הח"מ).

20. ומן הכלל אל הפרט:

אין מחלוקת, כי תמיכה באקט הטרוריסטי השפל, מכניס את כל מועמדי הרשימה המתחזה אל תוך הסד האסור של:

"דבר אחד הוא לשאוף לשנות הסדרים חברתיים באמצעות הכלים הלגיטימיים אשר הדמוקרטיה מעמידה לרשותה של רשימת מועמדים. דבר אחר הוא לשאוף לשינוי הסדרים באמצעות תמיכה במאבק מזוין כנגד המדינה";

על ועדת הבחירות לא לאשר לרשימה המתחזה להתמודד, הואיל ופעילותה:

"חורגת מהמסגרת הדמוקרטית, והדמוקרטיה רשאית להתגונן בפניה".

21. וגם אם ינסו מושכי העגלה מטעם הַטְרוֹרִיקְט לרוחץ בניקיון כפיהם ולטעון, ידנו לא הייתה במעל, אנו לא ביצענו את האקט הטרוריסטי, אנו לא לחצנו על ההדק ולכן יש לאפשר לנו להתמודד;

תשובה מוחצת מצויה באמתחת חברי הועדה הנכבדים, אשר יאחזו בהלכה לעיל שיצאה מעם כבוד הנשיא ברק, לפיה:

"כן ניתן למנוע השתתפות בבחירות של רשימת מועמדים - או המועמד הבודד - אשר אינם נוטלים, הם עצמם, חלק פעיל במאבק מזוין, אך הם תומכים במאבק זה";

זאת ועוד, ניתן לפסול את רשימת המועמדים המתחזה, בשל התמיכה החומרית שהם מספקים לרוצח ש"כמוה כנטילת חלק במאבק עצמו".

יתר על כן, וכאילו הדברים נכתבו לענייננו, נקבע כי גם תמיכה פוליטית, כמוה כתמיכה במאבק עצמו:

"תמיכה זו יכולה להיות פוליטית. זכותה של הדמוקרטיה להגן על עצמה כנגד תמיכה פוליטית זו";

22. ואם בכל אלו לא די, הרי שברור לכל, כי מטרתה היחידה והבלעדית של הרשימה המתחזה הוא שחרורו של הַטְרוֹרִיקְט ואנשיו פועלים שוב ושוב ובלא לאות לשחרורו ולקידום התיאוריות, הבזויות והחולניות שהוא מקדם;

ומכאן שמתקיים בחברי הרשימה המתחזה גם החלק בהלכה לעיל, לפיו: **"צריך שתמיכה (חומרית או פוליטית) תהווה מאפיין דומיננטי או מרכזי של המפלגה או הרשימה, וכי היא פועלת באופן חוזר ונישנה - ולא אך ספורדי - להגשמתו".**

מדינה יהודית ודמוקרטית

23. הדיבר **"שלילת קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית"** עבר תחת שבט ביקורתו של בית המשפט העליון (**"מניעת השתתפות בבחירות"**);

ונקבע, כי הואיל ועניין לנו בזכות היסוד לבחור ולהיבחר יש להעניק לדיבר זה פירוש מצמצם ביותר;

וכך באו הדברים מעם נשיא בית המשפט העליון, כבוד השופט א' ברק:

העילה הראשונה המאפשרת למנוע השתתפותם בבחירות לכנסת של רשימת מועמדים או מועמד היא אם יש במטרותיה או במעשיה (של הרשימה) או במעשיו (של המועמד) משום "שלילת קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית".

ניסוחה של עילה זו עבר גלגולים שונים עד שהגיע למצבה הקיים ... הדיבור "מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית" מופיע, בין היתר, בחוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו ובחוק-יסוד: חופש העיסוק. עם זאת, המובן שיש ליתן לדיבור זה בסעיף 7א לחוק-יסוד: הכנסת, שונה הוא מהמובן שיש ליתן לדיבור זה בשני חוקי היסוד בעניין זכויות האדם. הטעם לכך מקורו בתכלית השונה המונחת ביסוד דיבור זה. כפי שנראה, לדיבור "מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית" בסעיף 7א לחוק-יסוד: הכנסת, יש ליתן פירוש מצמצם, שכן הוא נועד לצמצם את זכות היסוד לבחור ולהיבחר. לעומת זאת, לדיבור "ערכיה של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית" בחוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו, יש ליתן פירוש מרחיב, שכן הוא נועד להגן על כבוד האדם וחירותו" (עניין טיבי"; ההדגשה הוספה, הח"מ).

24. כאמור, לרוב נמנע בית המשפט העליון מלהפעיל את סמכות הפסילה לרשימות פוליטיות, בשל התכלית של ה"זכות היסוד לבחור ולהיבחר" אלא מאי, נדמה, כי זהו המקרה המדויק בו על ועדת הבחירות הנכבדה להתערב ולא לאשר את ההשתתפות בבחירות של רשימת המועמדים המתחזה ;

וכבר נאמר, כי :

"כאשר מפלגה מתחילה בפעולתה היא כפופה, כמובן, לעניין השתתפות רשימת מועמדים מטעמה בבחירות (כאמור בסעיף 5א לחוק-יסוד: הכנסת), להוראותיו של סעיף 7א לחוק-יסוד: הכנסת..." (עניין טיבי ; פסקה 4).

25. כפי שצוין לעיל, בית המשפט העליון פסק, כי יש להפעיל את סמכות הפסילה בְּמִשׁוֹרָה, אך קבע מקרים מצומצמים וחריגים, בהם ניתן לעשות שימוש בעילת הפסלות ואלו הם ;

"כדי לקיים איזון עדין זה בין חלקי המשוואה, נקבעו על ידי בית משפט זה במספר פסקי דין מסקנות פרשניות, אשר לאורן יש ליישם את הוראותיו של סעיף 7א לחוק-יסוד: הכנסת. פסיקה זו חלה על כל אחת מהעילות למניעת ההשתתפות בבחירות... בעניין זה ניתן להצביע על מספר אמות מידה פרשניות אשר נקבעו בפסיקה להפעלתו של סעיף 7א לחוק-יסוד: הכנסת, והמשקפות מגמה מצמצמת זו :

ראשית, הפניה אל מטרותיה של רשימת מועמדים היא פניה אל "מאפיינים דומיננטיים, הניצבים כמרכזיים בין השאיפות או הפעילויות של הרשימה" (שם, שם).

"הסמכות שהוענקה בסעיף 7א אינה מיועדת לדברים שהיו שוליים ואשר השלכתם על המכלול הרעיוני או הביצועי אינה משמעותית ורצינית. הכוונה לתופעות... שהן בגדר מאפיינים דומיננטיים, הניצבים כמרכזיים בין השאיפות או הפעילויות של הרשימה". (עניין לנו, איפוא, במטרות המהוות יעד "שליט" בלשונו של השופט מ' חשין בדיון בפני ועדת הבחירות לכנסת ה-16).

שנית, מטרותיה הדומיננטיות והמרכזיות של הרשימה - ובאותה מידה מעשיו של מועמד לבחירות במסגרת רשימת מועמדים - נלמדות הן מהצהרות מפורשות שיש בהן היגד ישיר והן ממסקנות מסתברות המשתמעות באופן חד משמעי;

שלישית, לא די במטרות בעלות אופי תיאורתי. יש להראות כי רשימת המועמדים "פועלת למען מימוש מטרותיה ולשם הפיכתן מרעיון להגשמתו". חייבת להיות "פעילות בשטח" אשר נועדה להוציא את מטרות הרשימה מהכוח אל הפועל. פעילות זו צריכה להיות חוזרת ונשנית. לא די בפעילות ספורדית. הפעילות צריכה לבוא לידי ביטוי חמור וקיצוני מבחינת עוצמתה.

אכן, הדמוקרטיה אינה נוקטת בפעולות כלפי מי שאינו נוקט בפעולות כלפיה. זוהי הדמוקרטיה המתגוננת, אשר אינה מונעת השתתפות בבחירות של רשימת מועמדים רק בשל מטרותיה של הרשימה, אלא מתגוננת כנגד מעשים המכוונים כלפיה.

לבסוף, הראיות המבססות את המטרות והמעשים המביאים לידי מניעת השתתפותה של רשימת מועמדים, או של מועמד בבחירות לכנסת, צריכות להיות "משכנעות, ברורות וחד - משמעיות, יש ליתן פירוש מרחיב, שכן הוא נועד להגן על כבוד האדם וחירותו" (עניין טיבי; פיסקה 6; ההדגשות במקור, הח"מ)

26. אין חולק, כי הרשימה המתחזה נכשלת בכל אחד מן המבחנים שנקבעו לעיל, הן מהבחינה של מטרות האמת שלה - שחרורו של הרוצח והאמת על רצח רבין ז"ל - שאינם "שוליים והשלכתם על המכלול הרעיוני והביצועי... משמעותית ורצינית";

יתר על כן, מטרות האמת שהוסתרו הן בעלות: "מאפיינים דומיננטיים, הניצבים כמרכזיים בין השאיפות והפעילויות של" המפלגה המתחזה. ואנו נוסיף המטרות הבלעדיות;

זאת ועוד, מטרות האמת אינן "מטרות בעלות אופי תיאורתי", הרשימה המתחזה ואחותה התאומה נורא דליבא פועלות במלוא המרץ "למען מימוש מטרותיה ולשם הפיכתן מרעיון להגשמתו";

אם בכל אלו לא די, הרי שהרשימה המתחזה ואחותה התאומה נורא דליבא מקיימות "פעילות בשטח אשר נועדה להוציא את מטרות הרשימה מהכוח אל הפועל", עסקינן בפעילות "חוזרת ונשנית" ולא "בפעילות ספורדית" הבאה לידי "ביטוי חמור וקיצוני מבחינת עוצמתה".

נדמה כי זהו המקרה הברור, בו חלה החובה להתערב ולהתייצב איתן נגד הרשימה המתחזה;

שהרי לא יעלה על הדעת שמפלגת הליכוד ו/או מפלגת חוסן לישראל ו/או מפלגת העבודה הישראלית, רשימת המועמדים המתמודדת מטעמן, תציג רשימת מטרות שונות מאלו של המפלגה;

מהלך זה היה נעצר - כמתחייב - כבר בשלב המקדמי, אותו ניתן להמשיך לבקשה לסעד מן היושר, בו חלה החובה המשפטית לפעול בידיים נקיות;

אי ציון פרט חשוב - למשל העובדה כי באמתחתך תנועה זהה וכי ניסית להירשם בעבר ונכשלת - לוקה בחוסר תום לב ובהעדר ניקיון כפיים;

נדמה, כי הלכות בית המשפט העליון מימים ימימה, יש בהם כדי להוות תנא דמסייע לדרישה שלא לאפשר לרשימה המתחזה להתמודד, כלהלן:

"בבקשת סעד מן היושר הנתון לשיקול דעתו של בית המשפט - וכזאת היא בקשה למתן צו מניעה - עלולים התנהגות בלתי הוגנת מצד המבקש, או נסיון להטעות את בית המשפט, להביא לדחיית הבקשה על הסף. הבא לבית משפט של יושר חייב לבוא בידיים נקיות. התנהגותו בענין המשמש נשוא הדיון צריכה להיות ללא דופי, מעשיו ללא רבב, ועמדתו כלפי בית המשפט הוגנת וישרה.

העלמת עובדות חשובות בבקשה, או הסתרת האמת במתן עדות בבית המשפט, עלולים להיות בעוכרי המבקש". {נחמד נגד ביג'יון, ע"א 121/65, פ"ד יט(2) 581-582, 578; ראה גם ולא רק: שפע נגד שפע, רע"א 4196/93, פ"ד מז(5) 165, 168 וכן בש"א (ירושלים) 2116/02 - אריק זמיר נ' בנק לאומי. תק-מח 2002(2), 25459, עמ' 25461; ההדגשה הוספה, הח"מ}.

ובמקום אחר, שגם הוא שלוב כזמורה על בד על המסכת דן:

"כלל יסוד במשפט המינהלי הוא כי העותר המבקש סעד נדרש לבוא לבית המשפט בידיים נקיות, בבחינת "נקי כפיים ובר לבב".

חוסר ניקיון כפיים עשוי להתבטא בדרכים שונות, שאחת מהן היא פעולה בניגוד לחוק, וכאשר הסעד המבוקש קשור להפרת חוק מצד העותר, עשויה העתירה להידחות על הסף (בג"ץ 5812/11 קלקודה נ' רשות שדות התעופה, בפסקאות יא-יב לפסק דינו של השופט (כתוארו אז) א' רובינשטיין ובפסק דינו של השופט פוגלמן (1.2.2012); יצחק זמיר הסמכות המינהלית כרך ג 2018-2022 (2014).

וכדברי השופט (כתוארו אז) גרוניס... עתירותיהם של עברייני תכנון ורישוי נדחו בעבר מחמת חוסר ניקיון כפיים שנוגע לסעד המבוקש (עניין קלקודה; בג"ץ 5972/16 טרופיגן אירועים בע"מ נ' מדינת ישראל (10.8.2016), ועל אחת כמה וכמה שקיימת הצדקה לדחות מטעם זה את העתירה המונחת בפנינו.

אגב כך יובהר, כי לא כל התנהגות פלילית חוסמת בהכרח את דרכו של העותר, והתוצאה מסורה לשיקול דעתו של בית המשפט בהתאם לנסיבות (דפנה ברק-ארז משפט מינהלי: משפט מינהלי דיוני 378-383 (2017); שרגא ושחר, בעמ' 133-134).

גם אם נאמץ גישה מצמצמת, הרי שהמקרה שבפנינו קיצוני בחומריותו, הן מבחינת חומרת העבירה והן משום הזיקה ההדוקה בין העבירה לבין הסעד המבוקש, ולכן מצדיק לטעמי את דחיית העתירה על הסף.

"בית המשפט לא יפתח דלתותיו למי שעושה דין לעצמו... הפונה לבקש סעד מבית המשפט כי יפעל בניקיון כפיים [...] מדובר בכלל המוגדר כעילת סף לעניין פנייה לבית המשפט הגבוה לצדק או לבית המשפט לעניינים מינהליים. על כן, בעל דין הפועל בחוסר ניקיון כפיים יכול שימצא כי עתירתו תידחה על הסף בלא שטענותיו תידונה לגופן" (בג"ץ 5384/16 פלוני נ' שר הפנים (לא פורסם) מיום 29.08.2017; ראה גם ולא רק: בג"ץ 3483/05 די.בי.אס. שרותי לוויין (1998) בע"מ נ' שרת התקשורת, בפסקה 12 (9.9.2007); ההדגשה הוספה, הח"מ).

ומן הכלל אל הפרט:

כך בדיוק המקרה המונח להכרעתם של חברי ועדת הבחירות המרכזית:

"הסתרת האמת", של הרשימה המתחזה, כמוה כ"נסיון להטעות את" כבוד הרשם ומכאן את חברי ועדת הבחירות, ממילא ובעיקר מדובר ב"התנהגות בלתי הולמת" שיש בה כדי "להביא לדחיית" אישור ההתמודדות של הרשימה המתחזה;

לא זו אף זו, הסתרת נתוני האמת, מובילה למסקנה, כי מושכי החוטים אצל הרשימה המתחזה, פעלו בניגוד למצופה מהם, קרי: "ללא דופי... ללא רבב" ולא הציגו בפני ועדת הבחירות הנכבדה עמדה "הוגנת וישרה".

27. זאת ועוד, הלכה יצאה מלפני בית המשפט העליון, לפיה, כי את מטרותיה האמיתיות של רשימת מועמדים ניתן לבחון מתוך "תבונה וריאליזם" ואין להימנע מ"הרמת המסך", ויש לבחון בקפדנות את שמבקשים להסתיר מהעין הבוחנת;

ומכאן, במקרים מסוימים ניתן יהיה להבין את אותן כוונות שמנסים להסתיר גם מתוך מעשיו ופעולותיו של אחד או יותר מחברי הרשימה, כלהלן:

"ראשית, יש להתחשב במעמדו של חבר הרשימה, אשר את דעותיו ומעשיו מבקשים לייחס לרשימה כולה. לא הרי התבטאויותיו ומעשיו של חבר בכיר ברשימת המועמדים כהרי מעשיו והתבטאויותיו של חבר זוטור ברשימה. קיים שוני ראייתי בין התבטאויותיו ומעשיו של ראש הרשימה לבין התבטאויותיו ומעשיו של חבר "רגיל" ברשימה; שנית, יש חשיבות לשאלה, אם עניין לנו בהתבטאות או במעשה חד-פעמיים, או בהתבטאות או מעשה החוזרים ונשנים; שלישית, יש ליתן משקל למספר חברי הרשימה השותפים לדעותיו של אחד מחבריה. האם עניין לנו בהתבטאויותיו או במעשיו של יחיד או שמא עניין לנו בהתבטאויות ובמעשים של חברים אחדים ברשימה; רביעית, חשיבות ראייתית יש ליתן לתגובה של שאר חברי הרשימה להתבטאויותיו ולמעשיו של היחיד. האם אישרו (מראש או בדיעבד) את התנהגותו, או שמא הסתייגו ממנה? חמישית, משקל ראייתי יש ליתן למספר הכולל של חברי הרשימה. אין דין פסילת רשימה של שלושה מועמדים בגין מעשיו או התבטאויותיו של אחד מהם, כפסילת רשימה בת עשרים מועמדים בנסיבות דומות;

שישית, חשיבות יכולה להיות גם לשאלה אם עניין לנו ברשימת מועמדים חדשה, שטרם הספיקה לגבש מטרות ומעשים או שמא מדובר ברשימה ותיקה, שהתמודדה בעבר ואולי אף נבחרה" (רע"א 6709/98 היועץ המשפטי לממשלה נ' רשימת מולדת-גשר- צומת לבחירות לרשויות המקומיות, נצרת-עילית פ"ד, נג(1), 351; ההדגשה הוספה, הח"מ)

ומן הכלל אל הפרט:

כך בדיוק המקרה המונח להכרעתם של חברי ועדת הבחירות המרכזית:

ראשית "מעמדו של חבר הרשימה" ההתבטאויות שצוטטו לעיל, הן של ימין המלך, רעייתו של הטרוריסט, אין בכירה הימנה ברשימה מלבד המתנקש, היא המועמדת מספר אחת, אותה ניתן להמשיך לנחשון בן עמינדב, כחלוצה לפני המחנה לקידום ותמיכה במחסל, בתורתו ובאמונותיו החולניות;

שנית, הביטויים שהובאו לעיל, פרוסים על פני עשור, אין מדובר ב"בהתבטאות או במעשה חד-פעמיים" אלא "בהתבטאות או מעשה החוזרים ונשנים";

שלישית, אין מדובר בהתבטאות של "יחיד", אלא שכלל "חברי הרשימה שותפים" לדעותיו החולניות של הטרוריסט;

28. אלו לעיל אינם מאפשרים לרשימה המתחזה לעבור את סף דלתה של ועדת הבחירות, אלא שגם לגופן של - המטרות - היא פסולה מלבוא בקהל (מפלגות) ישראל.

29. חרף שדי באמור לעיל על מנת להביא לפסילתה של הרשימה המתחזה ולמנוע הימנה את אפשרות ההתמודדות לכנסת, נבקש להביא מעט (המעיד על המרובה) מפסק דינו של בית המשפט המחוזי, אודות השבר הגדול שגרם הטרוריסט;

ונטעים, השכחה והזיכרון הקצר של הציבור, הם כלי המלחמה העיקריים של הטרוריסט, להקתו וחבר מרעיו;

אשר על כן, נבקש, כי דבריו אלו של כבוד השופט אדמונד א' לוי המנוח, יהדהדו כפעמון אצל חברי הועדה, טרם קבלת החלטתם:

"הנאשם הניצב לפנינו ודומיו הם חלום הביעותים של כל שוחר דמוקרטיה, ולא חשוב כלל המחנה שאליו הוא משתייך [...] כל רצח הוא מעשה נתעב, אך זה הנדון לפנינו נתעב שבעתיים, הואיל ולא זו בלבד שהנאשם לא הביע חרטה או צער, אלא ביקש להראות כמי ששלם עם המעשה שביצע. מי שמקפד פתיל חייו של אחר בדם קר ובשלוות נפש שכזו, רק מעיד על עצמו לאלו תהומות של דלות ערכים התדרדר, והוא אינו ראוי ליחס כלשהו זולת חמלה על שאיבד צלם אנוש.

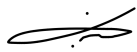
העובדה, שצמחו בקרבנו גידולי פרא שכאלה, מחייבת לבדוק אלו חלקים במערכת החינוך בישראל כשלו, כשלא הצליחו להנחיל ולבסס את עקרונות הדמוקרטיה בקרב חלק מהדור הצעיר.

מעשיו של הנאשם אינם רק כישלונו האישי ולא עימו לבדו אנו באים היום חשבון, אלא עם כל מי שבדרך ישירה או עקיפה, במפורש או מכללא, נתנו לו להבין שמותר לגדוע חיי אדם על מזבח ה"מולך" של אידיאולוגיה כלשהי" (תפ"ח) 498/95 מדינת ישראל נ' יגאל עמיר, בעמ' 53 לפסק הדין; ההדגשה הוספה, הח"מ).

30. נוכח כלל המקובץ לעיל, יתבקש יו"ר ועדת הבחירות וחברי הוועדה הנכבדים, לעשות שימוש בסמכותם, למנוע את השתתפות המשיבה (הרשימה המתחזה) בבחירות.

31. לבקשה מצורף תצהירו של המבקש.

32. שורת הדין ושורת הצדק ניצבות איתנות לימין המבקש בבקשתו זאת.

גיא בוזי, עו"ד
בוסי, נגבי, אביאני, כהן, איל ושות',
ב"כ המבקש

תל אביב, היום 21 ינואר 2010
כד' טבת התש"ף